

అన్నపూర్ణ కళానికేతన్ లు

రాధాకృష్ణ

కథానాయకుడు

రాధా కృష్ణాచారిమధుసూదనరావు... ఉత్తమకేంద్రాధ్యక్షులమేంపురం...

కథానాయకుడు రాధాకృష్ణ
రాధాకృష్ణాచారి: విద్యార్థి
సూరితం: రాధాకృష్ణరావు

నివేదిక

న తీ న టు లు

శో భన్ బా బు

జ యంప్రద

చలం

రూప

స త్యనారాయణ

మూర్త్యకాంతం

డా॥ ప్రభాకర రెడ్డి

కవిప్రభ

అల్లురామలింగంమ్య

గిరిజ

మూడా పెంతటేశ్వరరావు

మ రి యు

భానుప్రకాష్, వల్లాది సత్యనారాయణ,
లక్ష్మీదేవి, మాష్టర్ బబ్లూ, బేనీ లక్ష్మీసుధ,
సుశీలాదేవి, పొట్టిప్రసాద్.

కథాసంగ్రహం

నృప్తిలో ప్రేమ అనంతమైనది, అపురూపమైనది.

ప్రతి మనిషి జీవితంలో ఏదో ఒకనాడు ఎవరో ఒకర్ని ప్రేమించడం ఆ ప్రేమ విజయవంతమైతే అనందించడం విఫలమైతే విషాదంలో మునిగిపోవడం అనాదిగా జరుగుతూనే వుంది

ఆ పల్లెటూరిలో పెద్దింటి పాప రాధ వాచింట్లో పని వాళ్ళ కొడుకు కృష్ణ పసికనంలో కలసిమెలసి వుండేవాళ్ళు. కృష్ణుడు గమ్మగ్గాయి. అకలాయి. అతని అల్లరి అసారిని తాదత్రయ పెచ్చి చిన్నారి రాధ. ఊరిలో అంటురోగం వ్యాపించి ప్రైవ్యసహపాయం లేక చాలా మంది చనిపోవటం కృష్ణ పసికూరయ్యపై చెరగని ముద్రవేసింది. అతని దుడుగు తనం కారణంగా రాధ ప్రమాదంలో చిక్కుకుంది. తయపడ్డ కృష్ణ చూచినుంచి పారిపోయాడు. కష్టనది చదువుకుని ప్రయోజకుడై యింటికి రావారిని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఏళ్ళు గడిచాయి. యౌవనంలోకి అడుగుపెట్టిన రాధ నృత్యం మీద ఆసక్తితో నేర్చుకోసాగింది. దిగ్గి సంపాదించిన కృష్ణ తిరిగి వూరి వచ్చాడు. చిన్ననాటి చెలిమి వారిమధ్య ప్రేమగా మారింది. కృష్ణ డాక్టర్ చదవాలనుకున్నాడు. పేదరికం అతని ఆశకు అడ్డం నిలిచింది. రాధ అతనికి ధనసహాయం చేసింది. పట్నంలో అతను డాక్టర్ చదువు. రాధ కృత్యాన్ని ... కొనసాగిస్తూ తియ్యగా ప్రేమించుకోసాగారు.

కాని, పెద్దవాళ్ళ పట్టుదలలు, స్వార్థపరుల పన్నాగం లా
వాళ్ళ ప్రేమ చెదిరిపోయింది. రాధ మరో యింటి కోడలయ్య
ఇల్లు అప్రయోజకులకి నిలయం. వాళ్ళకోసం రాధ తన ఆస్తిని
పోగొట్టుకుంది. చివరికి వాళ్ళని పోషించటం కోసం నర్మల్ కి ప్రాప్తి
ఇవ్వసాగింది. సరవంలాటి ఆ కాలంలో రాధ వగే బాధలని అర్థ
కున్నాక్కట్లే.... అయ్యికి తను ఏనడాయం చేయలేవందుకు కుమిరిపోట్లే

పై చదువుకి విదేశాలకి వెళ్ళిపోయే కృష్ణ అనాటి
పున్న రాధను చూసేందుకు వెళ్ళాడు. ఒకప్పుడు తనకు నీతి
అమె యిచ్చిన దిబ్బ తిరిగి అమెతో యిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ
కోసం రాధని చంపాలనుకున్నాడు.... పాపిష్టి నున్న పుత్రై న ఆ
వాళ్ళు.... అంతే....:

కాలం తదిరిపోయింది. విదేశాలనుంచి వచ్చిన కృష్ణ
రాధ నివాసానికి వెళ్ళి కృష్ణునితోచూసు.

దశ్యుర్యంలో కృష్ణ అప్పుడు వణగా పెరిగిన రాధ.... కృష్ణ
ఒక్కటేమి తన కురిసి. తన కాల జూతా మారమయి, అప్పు
కొడుకులతో కలిసిపోయింది. కేవలంకేవలం కృష్ణ, తెగిన గాఢ
అవధి తన కిచ్చినట్లే ఉన్న కోసం వట్టువలతో కృష్ణుని కృష్ణ
కేవలంకేవలం కృష్ణ కృష్ణునికృష్ణ కృష్ణ!...

యంగారనాటి రాధాకృష్ణులు - చరిత్రలో ప్రేమికులుగానే
పోయారు - అయిపోయారు కాలేదు! ! !

ఈనాటి ఈ రాధాకృష్ణుల కథ మాత్రా అంతేనా?

మనమును కదిలించే ముదురమైన పాటలాంటి ప్రేమకథ రాధా
రంగుల చిత్రం ! !

పాట నెం-1

తీవ్రత : జా॥ పి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవాడు : పి. సుశీల, ఎస్. పి.
బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

తృప్త : ఎప్పుడో....

అప్పుడెప్పు డెప్పుడెప్పుడో చూకాను

నిన్నేనా జాంపందూ!

నువ్వేనా నా జాంపందూ!

నువ్వేనా ఆ జాంపందూ ?

రాధ : ఇప్పుడే....

ఇప్పుడిప్పు డిప్పుడిప్పుడే చూస్తున్నా

నువ్వేనా మొవ్తద్దామూ!

నువ్వేనా ఆ మొవ్తద్దామూ?

నువ్వేనా నా మొవ్తద్దామూ?

శృంగార : కాలములోన నేనుంటే తలుచువూరి కోర్తూంటే

చేరుకోబోయి నువ్వు జారిసచ్చుడూ

రాధ : ఆ జారిసచ్చుడూ ?

శృంగార : చిన్న ఎలా నిత్తుకున్నానో గుర్తించా ? గుర్తించా ?

రాధ : ఆరటిపండు పట్టుకొని ఆలయంలో నువ్వుంటే

గొండుకోతి నందును కాటేసి నవ్వుడూ

శృంగార : కాటేసి నవ్వుడూ ?

రాధ : మడ్డిలా అడిగిపోయావో గుర్తుదా ? గుర్తుదా ?

శృంగార : అన్నీ గుర్తేగానీ అమ్మడూ చిట్టి అమ్మడూ

ఇన్నిచంపుకేక దాచావో అవ్వుడూ

॥ ఇప్పుడిప్పుడే ॥

రాధ : బడికి నువ్వు రానంటే మెదివట్టే తుడుక్కో నై

పండులయ్య బడిత వూరి చేసినవ్వుడూ

కృష్ణ : ఆఁ చేసివచ్చుదూ !

రాధ : నువ్వెలా తుద్రుమన్నావో గుర్తుందా? గుర్తుందా?

కృష్ణ : నవ్వు తినే జాంవందూ నేను కాస్త లాక్కానీ

ఊరిస్తూ ఊరిస్తు తినేదప్పుడూ

రాధ : ఆఁ తినేదప్పుడూ?

కృష్ణ : నువ్వెలా మొహం పెట్టావో గుర్తుందా? గుర్తుందా?

రాధ : అవ్వి గుర్తేగానీ కృష్ణుడూ చివ్వి కృష్ణుడూ

ఆ చిరిపి తనం పోలేదే ఇప్పుడు!

॥అప్పు॥

పాట నెం. 2

రచన : వేణూరి మందరరామమూర్తి

సాదినవారు : పి.

రాధ : సాగర మధనంకో

ఇది మోహిన చేసిన నాట్యం!

నన రసార్థకం భువన మోహనం!

మధుర మధుర నమ్మోహన లాస్యం!

॥పా॥

బాసుకి తాడుగా, మందరగిరి కవ్యముగా

అమృత రక్షితై సురాసురులు ఆ పాల కదలి మధియించగా

అమర రక్షితై, అనర శీతై

శ్రీహరి ఆదిన శృంగార వచనం :

॥పా॥

కనుల చిందే వలపు కలికి వెన్నెలలుగా

పురులు విప్పే సాగను, విరుల నంకెలుగా

అతివ నయవంచనలు ప్రేయాలనలుగా

దనుజులు తలంపగా దివిజులు గ్రహింపగా

సురలకు సుధవంచి అనుజల వంచింబ
 వైష్ణవ మాయా విలాసం కేలించి
 అడింది పాడింది నవమోహిని,
 అనంద రూపిణి రనవాహిని.

॥సాగర॥

పాట నెం. 3

రచన : డా॥ దాశరథి

పాడినవారు : పి. సుశీల,
 యస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

కృష్ణ : రాదా.....

రాధ : కృష్ణా.....

కృష్ణ : నీ పలకే బృంబావనం! నీ పిలుపు మరళి రవం!

రాధ : నీలి కెరటాలతో కేలి యిగాలిలే

॥నీ పలకే॥

రాధ : కొండె కృష్ణుని పలుకు చూపులో

కల్యాణ కాలయలు మెరికాయలే

కృష్ణ : నా రాధ నడకలో ఈ వేళా

నవ వడుపు తనవాడు కనిపించలే

రాధ : రంగైన చుక్కల పందిరిలో

రతనాల తలంబాలు కరిసేనులే

కృష్ణ : రతనాల తలంబాలు కరిసేనులే!

॥రాదా॥

కృష్ణ : రాదా కృష్ణుని అనురాగాలు

మనలో రగాలు నింపాలిలే

రాధ : నీవూ వేనూ జీవితమంతా

నవకాగ గీతలు పాఠాలితే

కృష్ణ : మన హృదయాని పూరి నావతో

మధుర తీరాలు చేరాలితే

తాద : మధుర తీరాలు చేరాలితే :

॥౮॥

పాట నెం. 47

రచన : కొనరాజు

పాఠనవారు : పి. సుశీ

యస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం
కోడ

కోడన :

చల్లలి : పదవమ్మ రాధమ్మ బంగారు బొమ్మ

చూచుమ్మ నీ నోము పండువె నమ్మ ॥పదవమ్మ॥

చరణం : చిన్ననాటి స్నేహాలు చిటికెకోస చెదిరి పోయె :

అల్లుకున్న అశలన్ని తల్లికిండులై పోయె :

మల్లెపూల దానితో ముక్కసొదలు ఎగురాయె :

వలిపు గొలుపు మాటలన్ని బూటక మని తేలిపోయె

॥పదవమ్మ॥

చరణం : జగత్మాత వరమేశ్వరి కరుణ నీకు కలగాలి

శంకారం కుంకుమ నీ నొసటను శోభిల్లాలి :

ఆ కల్లి చూపులే నీకు కోడు నీడగా వుండి

జీవితమంతా చల్లని దీవెనలై నిలవాలి :

చరణం : గుడిలో జేగంటలూ గుండెల్లో మంటలూ :

కివదిమైన ప్రణయాలూ విసిరిన విషవలయాలూ

మనుక లేని హృదయాలూ మారని పాపాదాలూ

పడుచుదవపు ప్రేమలు వెకంకు ప్రతిరూపాలూ ॥రచవమ్మ॥

పాట నెం. 5

కవి : డా॥ దాశరథి

పాడివనాదు : పి. సుశీల, ఎస్. పి.కాం
సుబ్రహ్మణ్యం

రజని : నీవే జాబిలీ నీ నివ్వే వెన్నెలా.

జంట చూడవా?

చూడారవా?

ఈ భుజం నీ కేలా?

"నీవే జాబిలీ"

రజని : పల్లెలు పూసే చల్లని వేళ మనసులు కలసారీ

అల్లరి చేసే పిల్లగాలిలో ఆశలు పెంచారీ

ఎరురి శవము ఎంతకొండూ

జంట కావారి - నీ కొక

జంట కావారి

జంట చూడవా?

చూడారవా?

ఈ చూడం నీకేలా?

"నీవే జాబిలీ"

కృష్ణ : చల్లని వేళా నీ చొక్కంతా వెచ్చగ ఉంటుందా?

రజని : అలా ఉంటుంది.

కృష్ణ : నీరేయైనా నిదురేరాక కలకలం వుంటుందా?

రజని : అవును, అలాగే ఉంటుంది.

కృష్ణ : ఉంటే ఉంటే గుండెలలోనా ఎవవక ఉంటుందా?

రజని : అవును, నీకేలా తెలుసు.

కృష్ణ : Oh My God! ఇది చాలా పెద్ద జబ్బు

ఈ పిచ్చికి, ఈ ప్రేమకూ

ఇక పెళ్ళి బాధతిమూ

నవీన

పాట నెం. 6

రచన : కొనరాజు

పాడినవారు : పి. పి.

రాధ : కన్నె వయసూ అమ్మా యిల్లారా: - వినండి మీరు నా మాట.

ఇక తగ్గించుకోండి మీ జల్సా!

కొంటె వయసూ అబ్బాయిల్లారా: వినండి మీరు నామాట

ఇక తగ్గించుకోండి మీ జల్సా!

ఉన్నవాళ్ళూ ఖుషీ ఖుషీగా విలాసాలతో కులికేరూ

లేవివాళ్ళూ యింటిల్లిపాదీ చెమట ఓర్చి బ్రతికేరూ

ఉండిలేని మధ్యరకాలు ఉసూరుమంటూ వున్నారూ

అభిమాన మున్నవాళ్ళూ అప్పుల్లో మునిగిపోయి

అనాటి కానాడు దిగజారిపోతున్నారూ హోయ్ #కన్నెవయసూ

సరదాలు వయసులో సహజమేలే

అవి కాహతు మించిపోతే తల్లకించులే

అర్జవ చేపేనారు ఒక్కడైతే—ఇంట

తిని కూర్చునే వాళ్ళూ పదిమంది

చదువులు సాగేదెట్లా? పెళ్ళిళ్ళయ్యేదెట్లా?

సంసారమింకా జరిగేదెట్లా?

సంపాదించేవాడు మంచానపడ్డవాడు

వస్తుల్తో బాధల్తో అల్లాడి పోతారు—హోయ్

॥కన్నెవయసు॥

పాట నం. 7

రచన : వేటూరి సుందరరామమూర్తి

పాడినదాట : పి. ముత్యం

రాధ : నా పలుకే కీర్తనా, కవలికలే నర్తనా;

॥నా పలుకే॥

మురిపాల వెల్లి చూ తెలుగు తల్లికి నేనే రూపకల్పనా

॥నా పలుకే॥

అరివేళ నాలుకపై నొట్టచేత ప్రవహించగా

తల్లికి కన్నులు నీరు పడ గోదారి పొంగగా, ఉప్పొంగగా.

నా అడుగే నీ నాదగా

నా పలుకే నీ నాదగా

తెలుగు నాదాన్ని నాదగా, పలుకు చీర జీరావగా

నేనాదగా, పాదగా

॥నా పలుకే॥

మున్నగోపాల పరిమలి నా మువ్వలే ముద్దువాదగా

కొత్త బుట్టచుట్టో ఎంకిపాటలే కోయిలమ్మ వినిపించగా

మగసులిచ్చి రావ్వాలుగా! సొగసులిచ్చి శిల్పాలుగా.

వండ్ల సొంపలే హరిద కవలుగా అందాలు అమితాలుగా

నేనాదగా, పాదగా

॥నా పలుకే॥

తెలుగునారి బంగారు కొండ మా ఏడు కొండల చెరిగన్న!

కొరికే వారిని కుండుదగని మా శ్రీరైల మల్లన్న!

శనిగి గొతమి పొంగిన చోట వెలసె వ్రతగిరిరామన్న!

కల్పవల్లి మా కన్నతల్లి కనకదుర్గమ్మ కరుణ జూరగా

నేనాదగా పాదగా

॥నా వలకె

పాట నెం. 8

రచన : కొనరాజు

పాడినవారు : పి. సుశీల, బి. వసంత,

యస్. సి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

పీనాడి : కట్టెయ్యారాజా తాకిబొట్టు - నువ్వు

కట్టకుండా పైటనడుచునగుట్టు

॥కట్టెయ్యారా

మీనాడి : మంచి వాడని తిరిచి మోజులో పడ్డాను

చక్కనోకిచది నమ్మి నర్వం అర్పించాను

నాగరాజు : అభిమతం విడిగినోట్టి పల్లవ వేళాపు

చిద్దో మాతని చిత్తు చిత్తు చేళాపు

కట్టనంటే కట్టనే ఓ మీనా

సుద్వేంక మొత్తకన్నా ఏమైచా

॥కట్టనంటే

అంటరు : కట్టేస్తాం కట్టేస్తాం

కట్టేస్తాము నిన్ను కట్టేస్తాము

తాళి నువ్వు కట్టకుంటే

రాడుబెట్టి చెట్టుకేసి కట్టేస్తాము

నిన్ను కట్టేస్తాము

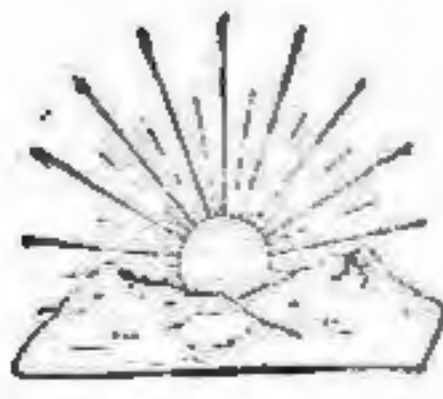
వరహంరావ్ : కాండముచ్చులా దూరి కొంపతెరలు పెట్టావు

అశ్వాత్థ : సూదిలాగా వచ్చి దబ్బకఁగి తేతాపు
 తత్పమాణీకర్మః వంగనాచితా తొంగ నటకా లాదాపు
 వరహాలదావః బక్కుటమారం చేసి దాడిపోకుండ
 వీడి తాట వొలిపేగాని దారికి రాడూ
 వీడు దారికిరాడూ

అందరు : ఉతికేస్తామూ, నిన్ను ఉతికేస్తాము
 చించేస్తామూ, తొక్క చించేస్తాము
 కట్టేస్తామూ, తోలు కట్టేస్తాము

మీనాక్షి : చిదిమిన పొల్లావి చిన్నారి బుగ్గలు
 చెంద దెబ్బలి తెంతో ఉచ్చిపోయె
 నున్నితమై బహు నుకుమార మగు ఒళ్ళు
 కలది గల్గిగ ఎంతో కంది పోయె.
 అయ్యో సాగరాజా !
 కొట్టవచ్చి కొట్టవచ్చి నా నాదులి
 కనతాడులే ఇప్పుడు తాళి పోయి

॥కొట్టవచ్చి॥

సాంకేతిక నిపుణులు

కథ	: యద్దనపూడి సుబ్బరాజు
స్క్రీన్ ప్లే	: కె. రాఘవేంద్రరావు, B. A. డి. మధుసూదనరావు, B. A.
మాటలు	: పి. సత్యనంద్
పాటలు	: పొన్నరాజు, డా॥ దాశరథి, వేటూరి సుందరరామమూర్తి, డా॥ పి. నారాయణరెడ్డి
నేపథ్యగానం	: పి. సుశీల, ఎస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం, బి. వసంత
పాటలు, రీరికార్డింగ్	: పి. వి. కోడేశ్వరరావు [జెమిని]
మాటల రికార్డింగ్	: మదన్ గోపాల్ [శ్రీ సారథి స్టూడియోస్] ఎమ్. జి. రాజన్ [[ప్రసాద్ స్టూడియోస్] జోలలేషి యస్ [రోమన్ అడియో సర్వీస్]
కళాదర్శకుడు	: వి. భాస్కరరాజు
నృత్య దర్శకులు	: బి. హీరాలాల్, పసుమర్తి, కృష్ణమూర్తి
కూర్పు	: ఎమ్. ఎస్. మణి
ఫైట్స్	: రాఘవులు

అలంకరణ	: ఎమ్. రమేష్, బి. సురేష్ బాబు, జయకృష్ణ, ఎ. అప్పారావు
దుస్తులు	: జెనర్స్, బోదులు
స్టిల్స్	: జి. శ్యామ్ కుమార్
వల్లసినీ	: ఈశ్వర్
ప్రెస్ వల్లసినీ	: N.V.K.R. అర్వర్ ప్రెసింగ్
ప్రోసెసింగ్	: ప్రసాద్ ఫిల్మ్ లేబరేటరీస్ (చంద్రాను)
స్టూడియో	: శ్రీ సారథి స్టూడియోస్ [ప్రెస్] లిమిటెడ్ [హైదరాబాద్]
నిర్మాణ నిర్వహణ	: కె. సూర్యనారాయణ, డి. కోడేశ్వరరావు
సహ నిర్మాతలు	: కె. భానుప్రసాద్ M.A., B.L. పి. గంగాధరరావు B. E.
సహకార దర్శకుడు	: ఎస్. ఎస్. రవిచంద్ర
కెమెరా	: కె. ఎస్. ప్రకాష్
ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు	: ఎ. వినెంట్
సంగీత దర్శకుడు	: ఎస్. రాజేశ్వరరావు
నిర్మాత :	దర్శకత్వం :
దుక్కిపాటి మధుసూదనరావు B. A.	కె. రాఘవేంద్రరావు B. A.

నవయుగ.

అనుమతి కలిగి ఉంది

రాధాకృష్ణ

నిర్మాత: ముక్తిపాటి మధుసూదనరావు
చిత్రకర్త: కె. రాఘవేంద్రరావు

